

re gange indekset, ses alene bort fra den del af reguleringen, som er i overensstemmelse med udviklingen i de nævnte prisindeks.

For indeksobligationer anvendes sædvanligvis ikke begreberne pålydende rente og pålydende værdi, men derimod begreberne påtrykte rente og påtrykte værdi. Dette hænger sammen med, at indeksobligationer ikke udstedes i stykstørrelser à 1000 kr. eller multipla heraf, men derimod i stykstørrelser à 1000 kr. eller multipla heraf multipliceret med indeksfaktoren på udstedelsestidspunktet. Udstedes en indeksobligation i mindste stykstørrelse på et tidspunkt, hvor indeksfaktoren f.eks. er 182, forstås ved obligationens påtrykte værdi ikke 1000 kr. men 1820 kr., ligesom en påtrykt rente på 2 ½ pct. ikke vil være 2 ½ pct. af 1000 kr., men 2 ½ pct. af 1820 kr.

For almindelige indeksobligationer skal den pålydende rente efter den foreslåede præcisering opgøres på grundlag af den påtrykte værdi. Den påtrykte rente beregnes som nævnt netop på grundlag af den påtrykte værdi, og for almindelige indeksobligationers vedkommende betyder forslaget således blot, at obligationens påtrykte rente umiddelbart kan sammenholdes med mindsterenten ved afgørelsen af, om mindsterentekravet er opfyldt.

Til nr. 6.

Efter kursgevinstlovens § 8, stk. 1, er realisationsprincippet udgangspunktet for opgørelse af gevinst og tab. De skattepligtige kan dog efter ansøgning hos skattemyndighederne opnå tilladelse til at anvende andre opgørelsesmåder f.eks. lagerprincippet.

Samspillet mellem lagerprincippet og regler om tabsfradragsbegrænsning kan generelt indebære problemer. Hvis en fordring eller en gældspost, som er underlagt regler om tabsfradragsbegrænsning, løbende svinger op og ned i værdi, vil brugen af lagerprincippet give den skattepligtige et dårligere resultat end brugen af realisationsprincippet.

Med en konsekvent opgørelse efter lagerprincippet vil der ikke blot ske beskatning af en samlet gevinst på fordringen eller gælden, men der vil kunne ske beskatning af enkelte års eventuelle gevinster uden hensyn til, at disse gevinster eventuelt modsvarer af tab i andre år.

Tabsfradragsbegrænsning findes i forbindelse med indekseret gæld (§ 5, stk. 3), gæld, som skal indfries til en forud fastsat overkurs (§ 5, stk. 4) samt koncerninterne fordringer (§ 6 B).

Det foreslås på denne baggrund at give den skattepligtige mulighed for at anvende realisationsprincippet på gæld omfattet af § 5, stk. 3, og § 5, stk. 4, samt fordringer omfattet af § 6 B, uanset om lagerprincippet i øvrigt anvendes. Anvendelse af realisations-

princippet kan efter den skattepligtiges valg omfatte alle eller en del af de omhandlede fordringer og gældsposter. Er realisationsprincippet eller lagerprincippet én gang anvendt for en fordring eller gældspost, kan en anden opgørelsesmåde ikke anvendes for denne fordring eller gældspost uden indhentet tilladelse fra skattemyndighederne.

Forslaget vil medføre, at et utilsigtet merprovenu bortfalder. Det er dog ikke muligt at skønne nærmere over størrelsen heraf.

Til nr. 7.

Efter ændringen af § 8 A, stk. 1, nr. 1, ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 omfatter bestemmelsens ordlyd utilsigtet alene realkreditinstitutter. Affattelsen foreslås ændret, så den som førhen foruden realkreditaktieselskaber omfatter de institutter, som nu er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 b.

Til nr. 8.

Det foreslås at undtage gevinster på visse særlige udlån fra opgørelsen af realkreditinstitutternes skattepligtige indkomst. Forslaget omfatter såkaldte henstandslån, kollegielån samt lån ydet i henhold til § 4 b i lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri. Der er tale om udlån med lempelige rente- og afdragsvilkår, som realkreditinstitutterne i perioden sidst i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne ved særligt lovgrundlag ydede til kriseramte landbrugere og kriseramte byggeri. Lånene er ydet, før realkreditinstitutterne ved gennemførelsen af fondsbeskatningsloven blev skattepligtige fra og med indkomståret 1987.

Ved skattepligtens indtræden i indkomståret 1987 fik realkreditinstitutterne adgang til som indgangsværdier (anskaffelsessummer) for deres beholdning af fordringer at anvende fordringernes kursværdier ved begyndelsen af indkomståret 1987 eller pr. 31. december 1986, jf. kursgevinstlovens § 10, stk. 8.

De omhandlede reservefondslån var ydet på nogle for låntagerne lempelige vilkår og måtte følgelig ved skattepligtens indtræden værdiansættes lavt ved institutternes opgørelse af værdien af beholdningen af fordringer. Virkningen heraf er, at institutterne beskattes af en kursgevinst, uanset der ikke i udlånenes samlede løbetid har været nogen gevinst.

Da der er tale om udlån, som er ydet i henhold til særligt lovgrundlag som led i en samlet politisk iværksat støtteforanstaltning over for betrængte landbrugere og betrængt byggeri, hvortil også stat og kommuner har bidraget, kan det virke urimeligt, at institutterne skal beskattes af en opgjort gevinst på udlånene. Det foreslås derfor, at institutternes kurs-